

رسول الله صلى الله عليه وسلم روز خيبر فرمود: «این پرچم را به مردی خواهم داد که الله و رسولش را دوست دارد و الله، فتح خيبر را به دست او رقم خواهد زد».

از ابوهريره رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلى الله عليه وسلم روز خيبر فرمود: «لَأُعْطِيَنَّ هَذِهِ الرَّايَةَ رَجُلًا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيْهِ يَدَيْهِ»؛ «این پرچم را به مردی خواهم داد که الله و رسولش را دوست دارد و الله، فتح خيبر را به دست او رقم خواهد زد». عمر رضی الله عنه می گوید: هیچگاه امارات و فرماندهی را دوست نداشتم جز روز خيبر که خودم را بالا گرفتم تا بلکه مرا بدین منظور صدا بزنند. اما رسول الله صلى الله عليه وسلم علی بن ابی طالب رضی الله عنه را فراخواند و پرچم را به او داد و فرمود: «امش، وَلَا تَلْتَفِتْ، حَتَّى يَفْتَحَ اللَّهُ عَلَيْكَ»؛ «برو و روی برنگردان تا الله تو را پیروز بگرداند». علی رضی الله عنه حرکت کرد و مقداری جلو رفت؛ آنگاه ایستاد و بدون اینکه روی بگرداند، با صدای بلند پرسید: ای رسول خدا، بر سر چه چیزی با آنها جنگم؟ رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمود: «قَاتِلْهُمْ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ فَقَدْ مَتَّعُوا مِنْكَ دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ، إِلَّا بِحَقِّهَا، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ»؛ «با آنان جنگ تا گواهی دهند معبود راستینی جز الله وجود ندارد و محمد فرستاده ی اوست. اگر شهادت دادند، جان و مال شان را از تو در امان نگه داشته اند؛ مگر به حق آن و حساب شان با الله است».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

رسول الله صلى الله عليه وسلم در غزوه ی خيبر فرمود: این پرچم را به دست مردی خواهم داد که الله و رسولش را دوست دارد و الله متعال برخی از قلعه های خيبر را به دست او فتح می کند. عمر رضی الله عنه می گوید: هیچگاه تمنای امارت و فرماندهی نداشتم جز آن روز؛ و امیدوار بودم مصداق سخن رسول الله صلى الله عليه وسلم باشم؛ بنابراین خود را بالا گرفتم به این امید که مرا صدا بزنند؛ اما رسول الله صلى الله عليه وسلم علی بن ابی طالب رضی الله عنه را صدا زد و پرچم را به او داد و فرمود: «برو و پشت سرت را نگاه نکن تا الله متعال فتح و پیروزی را برای تو میسر گرداند». تا مبدا توجّهت به سوی دیگری جلب شده و همه ی توجّهت به سوی دشمن نباشد. این بود که علی رضی الله عنه به راه افتاد و چون اندکی جلو رفت، ایستاد و بدون اینکه به پشت سرش نگاه کند تا مبدا با نهی رسول الله صلى الله عليه وسلم در این مورد مخالفت کرده باشد، با صدای بلند از رسول الله صلى الله عليه وسلم پرسید: بر سر چه چیزی با آنها جنگم؟ فرمود: «با آنان جنگ تا گواهی دهند معبود بر حقی جز الله نیست و محمد فرستاده ی اوست. وقتی چنین گفتند و اذعان داشتند، جان و مال شان را از تو در امان نگه داشته اند مگر به حقی در اسلام که بر مبنای آن، چنانکه شریعت دستور داده مجازات می شوند؛ مانند کشته شدن در برابر کشتن دیگری و پرداخت زکات؛ اما در آنچه به ارتباط بین آنها و الله بازمی گردد، اگر صادق بوده و ایمان آورده باشند، در آخرت از آن بهره مند خواهند شد و از عذاب نجات می یابند چنانکه در دنیا برای آنها مفید است، وگرنه سودی برای آنها نخواهد داشت، بلکه منافق بوده و از دوزخیان خواهند بود».

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

